

НОВИЙ ШЛЯХ

THE NEW PATHWAY UKRAINIAN WEEKLY LE NOUVEAU CHEMIN HEBDOMADAIRE UKRAINIEN

21-ша річниця Незалежності України

21st Anniversary of Ukraine's Independence

Четвер, 23 серпня 2012, Рік 82, Число 32 • Thursday, August 23, 2012 Volume 82, Number 32

Ukrainian Opposition Filing Lawsuit

(RFE/RL) - Ukraine's Opposition is filing a lawsuit that seeks the official recognition of "crimes committed by President Viktor Yanukovich against the people of Ukraine." Oleksandr Turchynov, head of the central election headquarters of the United Opposition, told journalists on August 20 that 309,711 signatures in support of the lawsuit had been collected as of August 17.

The leader of the Front of Changes Party, Arseniy Yatsenyuk, said "the United Opposition has filed a lawsuit with the Ukrainian Supreme Administrative Court." According to Yatsenyuk, the Opposition seeks to charge Yanukovich with the "illegal signing of the law on pensions, the code on taxes and the controversial law on languages, the illegal appointment of the Cabinet, and imposing pressure on the judges of Ukraine's Constitutional court."

(Interfax-Ukraine) - The Ukrainian Batkivschyna United Opposition says it is consolidated but does not rule out 'a purge' of its parliamentary candidates in September.

"The opposition is united; the opposition is working together; the opposition is headed for the victory," head of the United Opposition's central election staff Oleksandr Turchynov told a press conference August 20. The media said earlier that the United Opposition might split and Front for Change Party Leader Arseniy Yatseniuk and Turchynov might be crossed out from the lists of candidates.

"These claims are totally unfounded. That is nothing but the Presidential Administration's wishful thinking..." Turchynov said. Such reports "are nonsense published by media outlets controlled by the authorities..." Turchynov admitted though that the United Opposition leaders "were sometimes discontent with the work of campaign representatives and certain staffs in regions. So we do not rule out a congress initiated by the political council to take place in late September for crossing out [from the candidate list] those who do not work for the opposition," he said.

У Львові зібралися пластуни з усього світу

Під час урочистого відкриття Ювілейної Міжкрайової Пластової Зустрічі з нагоди святкування 100-річчя Пласту у Львові на площі перед пам'ятником Тарасові Шевченку 19 серпня 2012 року

Галина Терещук

Львів – Близько двох тисяч пластунів з різних країн світу зібрались у Львові на 100-літній ювілей організації. 19 серпня на площі перед пам'ятником Т. Шевченкові пластуни зняли свої хустки і зв'язали їх між собою, утворивши таким чином мотузку завдовжки 560 метрів. На святкуванні ювілею організації відбудуться також інші акції. Триватиме з'їзд Пласту до 24 серпня.

"СКОБ" – вітання пластунів можна чути по всьому Львову, як і зустріти пластуна у формі від шести років і аж до поважного сеньйорського віку.

Світова зустріч пластунів розпочалася урочистостями біля пам'ятника Шевченкові. Юнаки та юнки тримали портрети засновників організації: Олександра Тисовського, Петра Франка, Івана Чмоли – трьох українських інтелектуалів і

педагогів.

Начальний пластун Любомир Романків, який на святкування прибув зі Сполучених Штатів Америки, запалив символічний вогонь, що знаменує початок Ювілейного злету.

Пласт забороняли і польська влада у Галичині, і німецька, і радянська. Українська нація за період лихоліть, коли Пласт був таємний, втратила можливість виховувати дітей у скаутському русі, в українських традиціях, зазначив Радіо "Свобода" Любомир Романків, який став пластуном у Львові у 1943 році, коли організація була таємною. Тоді йому було 12 років. Потім Любомир Романків розвивав Пласт у Німеччині та США.

"Багато пластунів загинули в Сибіру, в тюрмах, в УПА. Багато стали провідниками народу в діаспорі. І сподіваюсь, що ті 20 тисяч пластунів, які були членами Пласту за 20 років в Україні, є у

громаді, чинитимуть у житті, як належить пластунам, будуть вірні Богові й народові, працюватимуть на добро України, задля злагодження політичних непорозумінь в Україні", – сподівається Любомир Романків.

Нині Пласт об'єднує 10 тисяч осіб, з них 6 тисяч налічується в Україні. А загалом у світі є понад 50 тисяч пластунів, які в різні роки були в організації.

Щодня у наметовому містечку пластунів відбуватимуться майстер-класи, змагання, концерти, ігри. А у День Незалежності пластовий табір встановлять у центрі Львова, і кожен зможе ближче познайомитися з організацією, яка об'єднує українців

Новий Шлях

The New Pathway Publishers, Limited
145 Evans Ave., Suite 210,
Toronto, Ont., M8Z 5X8 Canada

Publications mail agreement No. 40005756

In Brief

UKRAINIAN POLICE BLOCK RUSSIAN-LANGUAGE PROTESTERS

(RFE/RL) - Police in Ukraine have prevented an attempt August 20 by protesters to storm the city council building in the eastern city of Kharkiv to prevent lawmakers there from voting to approve the Russian language as an official regional language. Hundreds of protesters chanting "Shame!" and "No to Russification!" were blocked from entering the building. The Kharkiv City Council voted to implement the new law on state-language policy.

President Viktor Yanukovich earlier this month signed the law, which clears the way for an increase in the use of Russian in regions of Ukraine where Russian is spoken by most people. The move has angered many Ukrainians, who view the law as weakening Ukraine's sovereignty in an attempt to curry favour with Moscow. (Based on reporting by UNIAN and Interfax)

UKRAINE'S JAILED FORMER INTERIOR MINISTER SENTENCED IN SECOND CASE

(RFE/RL) - A Kyiv court has sentenced Ukraine's former Interior Minister Yuriy Lutsenko to two years in prison in a second case against him. Lutsenko was found guilty on August 17 of ordering illegal surveillance of suspects while investigating the poisoning of former President Viktor Yushchenko during his Presidential Campaign in 2004.

In February, Lutsenko was found guilty of embezzlement and abuse of office and sentenced to four years in jail.

Judge Hanna Medushevska said that because Lutsenko had been already convicted to four years in jail for a separate felony, the harsher punishment supersedes the more lenient one and therefore Lutsenko's general prison term will remain four years.

Lutsenko said after his verdict was pronounced that there is no justice in Ukraine. "I feel sorry for a country that has this kind of justice," he said. "This means that there is no possibility in our country for any person, ordinary [citizen] or not ordinary, to defend himself." He added that the judiciary and the law enforcement system in Ukraine should be fully reformed. "It is necessary, first of all, to shut down the police because it has no legal possibilities to work," Lutsenko said. "Secondly, to shut down the courts. And thirdly, to overthrow the authorities that have allowed a shameful situation of complete lawlessness in the country."

Meanwhile, Lutsenko's co-defendants in the latest case against him - Volodymyr Tarasenko and Oleh Pavlenov, two former employees of the Interior Ministry - were fined 8,500 hryvnias (\$1,050) each and deprived of the right to occupy mana-

gerial and administrative positions at enterprises and organizations.

Viktor Klymenko, the chief prosecutor in Lutsenko's second trial, told journalists after the verdict had been pronounced that Lutsenko would be transferred to a labour camp in the near future. Lutsenko's lawyer Oleksiy Bahanets said he plans to appeal the court's decision. (With reporting by UNIAN and Interfax)

UKRAINE'S RULING PARTY GETS CATTY, OPPOSITION BARES ITS CLAWS

(RFE/RL) - For the second week in a row [August 20], Ukrainian social networks have been awash with cats. These felines are at the heart of an intriguing political row ahead of Ukraine's parliamentary elections in just over two months.

The story made headlines when antigovernment billboards that took a humorous swipe at the ruling Party of Regions were pasted over in the eastern city of Dniprodzerzhynsk in the Dnipropetrovsk region. One of the billboards depicted a cat with an elderly woman who says: "I found out my grandson voted for the Party of Regions, so I rewrote [my will] to give my house to the cat." Photographs of the old lady and her kitty soon appeared on social media and have been making the rounds ever since.

Rumours quickly circulated that the billboards were removed [August 15-16] because local officials wanted to put a halt to such negative campaigning, an accusation that they deny. The owner of the billboard space has also denied that there was any pressure from the authorities to get rid of the posters.

Behind the ad campaign, Maksym Holosnyy, 30, is running for Parliament in the elections, which are scheduled for October 28. The former regional village head went into hiding after the authorities launched a criminal investigation against him over theft allegations. He claims that the charges are politically motivated because of his oppositionist stance, but police insist the probe has nothing to do with the antigovernment billboard campaign he created.

Holosnyy believes it was the local authorities' heavy-handed response that made his campaign so popular. "[Without them] the most people we could have hoped to reach would have been a small percentage of residents on the left bank of Dniprodzerzhynsk," he said.

"The main motive... was a protest against monotonous and dull political advertising, a protest against false 'improvements,' against the blatant PR of the authorities, the one-sided presentation of information by corrupt media, the repression of political dissent and, ultimately, against elections without choice."

A "Grandmother and Cat" Facebook group has also been set up and currently has nearly 3,000 members. There are several other Internet groups dedicated to the same theme. (By Maryana Drach)

New Program for Youth Announced

(Toronto, ON July 25, 2012) The Paul Yuzyk Institute for Youth Leadership is pleased to announce a new educational program - "Canada's Parliament Educational Forum" - to be held in Ottawa from October 3-7, 2012.

Established in 2009, the Paul Yuzyk Institute for Youth Leadership has successfully operated youth educational programs such as Kalyna Country (Edmonton and environs in Alberta) and Pier 21 (Halifax and environs in Nova Scotia). The UNF Ottawa-Gatineau Branch is coordinating this new project and Branch President Paul Migus says "in offering this new educational experience in the Nation's Capital, the Paul Yuzyk Institute (PYI) is seeking to deepen young leaders' experience and competencies in how government touches the lives of Ukrainian Canadians, how Canadians of Ukrainian heritage have helped build the Canadian nation and develop Canada's multicultural policy, legislation and society".

The Canada's Parliament program provides learning opportunities about how government functions in Canada's capital, including site visits in and around Parliament Hill, the House of Commons and Senate, Parliamentary Library, the War Museum, National Museum of Canadian Civilization, Parliamentary Precinct, the Supreme Court, National Archives and Library. As well, visits to Ukrainian Canadian institutions and monuments/memorials such as Ukrainian churches, credit union, the Taras Shevchenko Monument and Saint Paul University will be included.

High school and university students (ages 13-22) can apply at unfcanada.ca before August 30, 2012 for participation in this unique young leader's experience. The educational forum is limited only to 12 candidates who meet the selection criteria.

Cost of this leadership program is \$950.00 (and does not include travel to and from Ottawa). Bursaries have been made available through a grant from the Shevchenko Foundation.

For more information:

Visit www.unfcanada.ca

Call UNF Executive Director Olya Grod at 416-925-2770

Email info@unfcanada.com or pmigus@gmail.com

Чи Ви потребуєте
допомоги адвоката?
Ми можемо Вам
ДОПОМОГИ.

Тарас Грицина Петро Гаміўка

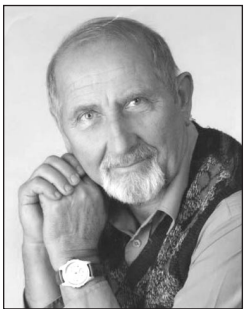
Подзвоніть до нас за приємною і професійною обслугою

Bloorcourt Professional Centre, 1081 Bloor Street West, Suite 200

(416) 532-8006

Політична імпотентність і показуха, або Коли повстануть українці?

Йосиф Сірка

Не втішний виступрепрезентантів України на Олімпіаді в Лондоні нехотючи наводить нас на порівняння із ще менш успішною владою Януковича. Янукович перед виборами обіцяв “покращення життя вже сьогодні”, а дехто з керівників влади обіцяв на Олімпіаді більшого успіху, ніж у Пекіні. В результаті Україна – чи не одинока країна, яка не здобула навіть половини медалей, які вдалося здобути на Олімпіаді в Пекіні у 2008 р.

Не краща ситуація і з поліпшенням життя населення в Україні після приходу до влади президента Януковича. Показуха брала верх у містах Чемпіонату Європи з футболу – дороги, по яких мали їздити чужинці, нашвидкуруч латали, а по областях, віддалених від футболу, – ями та цілковито розбиті дороги. А щодо цін на харчі, то порівняйте лише ціну за хліб чи масло (основні продукти) з цінами, які були до приходу до влади Партії регіонів. В Україні запанувала показуха як головний засіб дезінформації людей, окомилування, політична нездатність запровадити реформи. А пригадаймо суди над Ю. Луценком, Ю. Тимошенко – цілковита показуха “справедливого суду” над політичним конкурентом, бо коли б усіх злочинців арештували, то Україна залишилася б без уряду і парламенту. Тепер із впевненістю можна сказати, що показуха була запланована і в зустрічі Януковича з вибраними інтелектуалами.

“Зустріч української інтелігенції” з президентом у Криму нагадає мені “принцип” деяких чоловіків: послухати пораду жінки, а зробити навпаки! Точнісінько так зробив Янукович з вибраною інтелігенцією, дехто з якої тепер волосся на голові рве – чому туди поїхав, бо ж став жертвою справжньої показухи!

Щодо В. Януковича, то він залишився вірним своїй поведінці. На президентських виборах агітував, мовляв, вислухає кожного, але ніколи не обіцяв, що дотримуватиметься Конституції (крім президентської присяги), яку так часто порушує підписом неконституційного закону або антидержавною угодою про продовження побуту чужої військової бази на території України.

Проф. В. Василенко у своїй статті “Підписаний Литвином мовний законопроект як продукт правового шахрайства” (www.radiosvoboda.org/content/article/24663957.html) як фахівець-юрист довів антиконституційність цього закону і кримінальну поведінку її ініціаторів та її прийняття у ВРУ. Зразу після “зустрічі з інтелігенцією” ще лунало із

заяв пані Герман та деяких прийнятих президентом інтелігентів (Д. Стус), що президентові той закон не подобається і він може його й не підписати, а наступного дня – без всяких пояснень – підписав. Отож, переплюнув навіть Валусева, бо той мав над собою царя. Якщо Литвин виправдовувався “обов’язками” голови – підписувати, то Янукович повинен був би пригадати обов’язки ГАРАНТА КОНСТИТУЦІЇ. Одним словом, гарант підписав антиконституційний закон і тим самим сам себе зробив нелегітимним президентом.

Відомий блогер Андрій Окара у статті: “Я-ч поза законом. “Гуманітарна інтелігенція” – “чесні фраєри”. Україна – країна “терпіл” <http://blogs.pravda.com.ua/authors/okara/50228d94538cb/> звернув увагу на те, що “...після вступу закону в дію можна вважати, що ця влада позбавлена легітимності, тому будь-який спротив їй не є злочином, не є правопорушенням, як не є правопорушенням спротив Батію, Наполеону, Муравйову чи Гітлеру”.

Як і слід було чекати, зразу після підписання т. зв. закону про мови “вождь” комуністів України Симоненко проголосив дальшу реваншистську мету – ліквідувати символіку незалежної України – прапор, гімн та герб. Аргумент у нього “поважний” – з нею зустрічали Гітлера в Україні.

Слід відразу зазначити, що Гітлер ніколи України не визнавав, а його побратим Сталін був найбільшим кровопивцем українського народу. Тобто комуністи, які досі безкарно руйнують Українську державу, її мову, несуть повну відповідальність не тільки за відсутність національної символіки за советських часів, але й за знищення Української Народної Республіки, яка через комуністів не змогла стати суверенною державою ще майже сто років тому.

Слід пригадати, що комуністам СССР та їхнім нащадкам завжди бракувало історичних знань і правди про українські визвольні змагання, бо вони не тільки голодом винищували український народ, але й розстріляли та запроторенням у Сибір, на Соловки, у темні шахти і ліси української інтелігенції та Української Церкви. Пропагандистська пісенька про колаборантів УПА, Шухевича, Бандеру та ін. завжди супроводжувалася “музикою” про їхню співпрацю з Гітлером, але чомусь замовчувалася правда, що С. Бандеру запроторили нацисти у концтабір зразу після проголошення Акту відновлення Української держави і визволили його з концбору у Заксенгаузені щойно американські війська. Комуністи ніколи людям не сказали правду, що УПА боролася проти нацизму і комунізму, які Європейським Парламентом визнані як злочинні режими проти людства. Позаяк комуністи багато бруду кидали на УПА, але ніколи не згадували

величезну армію російського генерала Власова, який був не тільки союзником нацистської Німеччини, але й виконавцем її наказів і, звичайно, послуговувався державною символікою, яку сьогодні вживають у Росії. Або, наприклад, ніколи не згадують, що батько В. Путіна служив у армії Власова. Одним словом, брешуть, коли йдеться про борців за Україну, і втрачають пам’ять, коли йдеться про комуністів-колаборантів!

Звичайно, що символи держави були вже тоді, коли ще комуністів на світі не було, але про це Симоненко не знає, а от щодо комуністичних злочинів в Україні, то у першого комуніста України цілковитий склероз. Склероз і неграмотність Симоненка проявляється і в тому, що увесь світ вже знає, що його духовний батько Сталін був колаборантом Гітлера і вони обидва змагаються за першість щодо злочинів проти людства, а він цього не знає!

Виступ Симоненка у Харкові щодо національної символіки незалежної України є лише “квіточками” підписаного Януковичем закону, а плоди вони ще збираються зібрати, якщо байдужість до мови предків, до власної історії не зміниться. Якщо народ не здатний скористатися своїм

правом: “Право народу на повстання проти царя-узурпатора, право народу на бунт чи революцію – саме з арсеналу природного права” (А. Окара). Якщо не скористатись своїм правом тепер, то дуже можливо, що завтра буде пізно або завтра ж того права не буде.

Виклик, кинутий підписом Януковича усім українцям, є свідченням зневаги усяких порад, свідченням зневаги Конституції, і діаспора повинна негайно звернутись до Європейського суду (бо кишенькові судді Партії регіонів не здатні судити) – тут порушено Конституцію, яка була прийнята референдумом, і змінювати її не можуть нелегітимні пройдисвіти, які загарбали депутатські картки своїх колег.

Нам всім потрібно встати з колін і на увесь зріст сказати окупаційному режимові: Досить! Валізка, вокзал – і їдьте з купленими паспортами та іншим громадянством до своїх спонсорів, до своїх капіталів, які ви повивозили в офшорні фірми за кордон. Їдьте й не повертайтеся, бо без вас Україна розвиватиметься, а з вами вона загине!

Торонто, 10.8.2012 р.

REAL ESTATE

Лариса Підгайна Пришляк

Чи Ви розумієте, на що Ви погодилися?

При продажі і купівлі нерухомості є багато документів, котрі, тільки вами підписані, стають законом зобов’язуючими. Тому дуже важливо, щоб Ви розуміли, на що погоджуєтесь, коли підписуєте ці документи.

Обов’язком Вашого агента з продажу нерухомості є пояснити Вам важливі пункти у цих документах, щоб Ви розуміли взаємну і зобов’язуючу згоду Вашого контракту продажу чи купівлі. Тобто дуже важливо підписувати ці документи тільки тоді, коли Ви розумієте їх і погоджуєтесь з їхніми умовами.

Перед підписанням документів важливо зрозуміти такі пункти:

- Термін часу, на котрий Ви погоджуєтесь до співпраці з даною агенцією з продажу нерухомості
- Сума комісійної заплати, хто відповідає за цю заплату і хто її одержує
- Все, що є включене і виключене у даному продажі/купівлі
- Дата укладення контракту продажу/купівлі
- Умови продажу/купівлі
- Ваші обіцянки і зобов’язання
- Скільки грошей Ви одержите або мусите заплатити при закритті продажу/купівлі

Коли Ви запевнили розуміння усіх документів, котрі вимагають Вашої згоди і підпису, процес Вашої купівлі чи продажу нерухомості успішно завершиться, без несподіваних клопотів, непорозумінь, а в найгіршому випадку – судових розглядів.

Я ЗАВЖДИ ГОТОВА ДОПОМОГТИ ВАМ У ПРОДАЖІ АБО КУПІВЛІ НЕРУХОМОСТІ

HomeLife/Cimerman
Real Estate Ltd., Brokerage

909 Bloor St. W., Toronto ON M6H 1L2
Independently Owned and Operated REALTOR

Larysa Pryshlak
Broker

Bus.: 416-534-1124

E-mail: larysapryshlak@rogers.com

UCC Meets OMNI/ Rogers TV to Address Programming Cuts

August 15, 2012 - Toronto - The Presidents of UCC National Paul Grod, UCC Ontario Stefan Andrusiak, and UCC Toronto Oksana Rewa recently met with the senior management of OMNI Television to discuss the changes to Ukrainian television programming on its channel, in light of the non-renewal of the Ukrainian community public affairs programs *Svitohliad* and *Objektiv*.

"We expressed that the Ukrainian community is very disappointed in the sudden cancellation without consultation of the important Ukrainian language programs *Svitohliad* and *Objektiv*," stated Ukrainian Canadian Congress National President Paul Grod. "*Svitohliad* has been a fixture in the Ukrainian community for 30 years."

During the July 25th meeting with Rogers Television Executive Vice President Malcolm Dunlop and OMNI TV's National Vice President Madeline Ziniak, OMNI Television expressed its commitment to continue to showcase the diverse voices of Ukrainian audiences, and reaffirmed its decision to continue to broadcast *Kontakt*, in addition to exploring new production opportunities.

"OMNI Television has a deep-rooted history with Canada's Ukrainian

audiences and is committed to working closely with the community to accept independent production proposals for a new Ukrainian-language show," said Madeline Ziniak. "We're also prepared to assist the community with archiving television footage for future Ukrainian productions or research."

Currently, Ukrainian programming is available in Ontario, Alberta and British Columbia with access across Canada via Bell Satellite TV.

UCC held a community "Town Hall Meeting" session on August 16 at Toronto's Ukrainian National Federation Community Centre with links to major centres across Canada where interested parties expressed their ideas and assist in developing new programming concepts. We encourage our community to participate in an online survey where they can express their opinions on content and format for Ukrainian television, radio, print and internet media. UCC is working with interested parties to support a new independent programming proposal to OMNI.

The survey will be posted soon on the UCC website at www.ucc.ca and will assist in developing programming for a possible new Ukrainian television production ready to be broadcast this fall.

Plast Montreal Visits Spirit Lake Internment Centre

Plast members in front of Camp Spirit Lake Interpretive Centre, with Nestor Lewyckyj (front centre), Katrusia Smolyneec (front right), and CLSC Chairperson James Slobodian, (rear left)

CSLC-UCC Montreal: Plast Montreal organized a special visit to the Spirit Lake Internment Interpretive Centre (including museum), 375 miles northwest of Montreal on July 13, 2012. The excursion was coordinated by Katrusia Smolyneec, educational director of Plast Ukrainian scouting organization, together with James Slobodian, chairperson of the Camp Spirit Lake Corporation (CSLC). The visit gave the Montreal "plastuny" a first hand experience regarding early settlement of Ukrainians in Quebec including exposure to the history of the unjust internment of Ukrainians and others between 1914-20 by visiting the Centre, and travelling in areas settled by early Ukrainian pioneers.

Not knowing what to expect, Katrusia Smolyneec commented, "I was a little sceptical about the museum so far from a big city, but I learned at least two things at our amazing visit: one, the very high quality of the museum which makes it worth the trip; and second, the education and sensitization is not only or even primarily for people who know about the internment. It is for all people of Quebec and Canada to learn about our history and about inclusiveness and plurality. We were very moved by the kindness and hospitality extended by the staff at the Centre, and their help in planning every detail of our visit."

The "plastuny" were able to pitch their tents and camped overnight on the grounds, exactly the same location on which the camp barracks existed in 1915. As James Slobodian remarked, "who would have thought that 97 years

later, a group of Plast members would occupy the same location where many were interned. This is an historic event, linking these two very different periods of time in history." The singing by young "plastuny" in the evening, "I confess, gave me a lump in my throat hearing Ukrainian folk songs where almost 100 years ago some internees may have known the very same songs. Yet, somehow the internment grounds and museum did not feel sad. They give a history and perspective to the settlement and ignited an interest in knowing more about early immigrant history."

The Ukrainian scouts stayed at La Vérendrye Park, and relaxed on the beach at Spirit Lake just down the street from the Centre. It gave a sense of the vast Northern wilderness that once surrounded the internees. Also chaperoning the group was Plast member Nestor Lewyckyj.

This year, "Plast" will be celebrating its 100th anniversary world-wide. A visit to the Centre by other youth organizations is highly recommended.

For more information, visit website www.campspiritlake.ca email campspiritlake@cableamos.com or click on the link to visit Facebook. The Spirit Lake site has also been recently added to the Ukrainian Canadian Congress National web site. For a concise history of Canada's first internment operations 1914-20, see the documentary film *Freedom Had A Price* at: www.yluhovy.com. Spirit Lake is the first such internment interpretive centre opened in Canada.

Український Цвинтар Святого Володимира

Фірма виготовлення пам'яників

Eternity in Granite

вигідно розташована в офісі
Цвинтару пропонує

- Великий вибір граніту
- Індивідуальне оформлення на комп'ютері
- Професійні портрети та різьба
- Написи на будь-якій мові на бажання замовника
- Помірковані ціни

"Eternity in Granite" передає свої прибутки на утримання Цвинтару.

За подальшими інформаціями просимо звертатися до адміністрації.

УКРАЇНСЬКИЙ ЦВИНТАР СВЯТОГО ВОЛОДИМИРА

1280 Dundas Street West

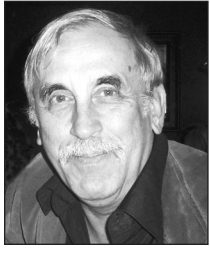
Oakville, Ontario

L6M 4H9

Тел: (905) 827-1647

1-888-386-1264

Факс: (905)-847-6478

The View From Here

By Volodymyr Kish

The Future of Churches

As faithful readers of this column well know, I have in recent years taken a greater interest in things religious and spiritual. Part of that is no doubt due to the efforts of my local parish priest, Father Bohdan Hladio, who feeds me a steady stream of articles, homilies, *podcasts* and books on Faith, the Christian Life, and the finer points of philosophy and theology, particularly of the Orthodox kind. But I have noticed that there is also no shortage of discussion and dialogue in the broader media about the crises that most of the established faiths find themselves in as they struggle to stem the tide of declining membership and increasing scepticism about the relevance and authority of church teachings and church governance. In this weekend's *Toronto Star* newspaper, for example, there was an in depth analysis of the conflict between the more liberally minded and socially activist organization representing American nuns and the more doctrinaire and rigid patriarchal Catholic Church hierarchy who would prefer that that the Sisters return to their more traditional (and subservient) roles.

By and large, it would be safe to say that most of the established religions in North America have been in serious decline for many decades. The bottom line is that in our modern Western World, the well-educated and independent thinking younger generations are finding it hard to either understand or relate to church language, services, practices and mindset that has remained virtually unchanged for some two thousand years. During that time, the established major religions have also acquired some political and structural baggage from the mostly feudal societies and power structures within which they evolved that put them at odds with the democratic and liberal ethos of modern Western societies. Let us not forget that for most of Mankind's history, religious leaders worked hand-in-hand with the established political structures to keep the impoverished and illiterate masses in check. Things such as papal infallibility, exclusive male dominated governance structures, reactionary policies on sex and birth control and unquestioned obedience to church dogma just don't cut it anymore.

The Ukrainian churches in Canada, both of the Orthodox and Catholic persuasions, have been no exception to this trend. They are both struggling to survive in a meaningful way into the future. Amongst the clergy and leadership of the churches there is much proverbial wringing of hands and dismay over the lack of commitment by the "faithful" to practise the Faith as their predecessors did loyally for countless centuries.

The problem in my view, to borrow from Marshall McLuhan, is not in the message but in the medium. People in our society are just as troubled and in need of spiritual guidance as ever.

Unfortunately, churches today have lost the ability to communicate effectively with their flock. The language, music, metaphors and symbolism of the Bible and of the traditional church services may be poetic and aesthetically beautiful, but they are incomprehensible and irrelevant to today's *homo modernicus*. Many of the problems of today's society either did not exist or were inconceivable in biblical time. Two thousand year old metaphors and parables can't begin to deal with the complex moral issues a young person faces today.

This is not to say that the essential guiding principles of Christianity do not apply to today's issues and problems. Quite the opposite – the essential morality underpinning Christian beliefs is just as applicable today as it was two thousand years ago. Essential moral and ethical principles do not change over time. But, and this is a big but, the Church must change the way it communicates this message and teaches Christianity into a form and a language that people today can understand and relate to. What is essential is that such change has to occur quickly.

For two thousand years, the major established churches changed very little in terms of form, content and governance. They didn't need to, since the societies within which they existed changed very little fundamentally. From the time of Christ to just barely over a hundred years ago, most of the Western World was governed by kingdoms and empires that were essentially feudal in nature. The industrial revolution and the advent of democracy over the past century and a half have caused a dramatic shift in politics, education and social values. This has created accelerated change in almost all aspects of life. The one aspect of our society that has changed the least in the face of this is the churches and organized religion. If they are to survive, they need to embrace change and do it very quickly.

The Church needs to take a serious and deep look at how it executes its mission and there is very little that should be excluded from scrutiny and change. Let us remember that in the first few centuries after Christ, there were no church buildings, very little in terms of church hierarchy, no standard church "services", no Bible, no sacramental requirements aside from baptism, and an informal commemoration of the Last Supper, no canon law or dogma, and little in terms of rules and obligations. All those were developed subsequently to deal with the requirements of the day.

It is time to analytically strip down all of what has accumulated over the millennia to the bare essentials and rebuild the churches so that they better reflect the needs and practices of today's society, while at the same time staying true to the essential teachings of Christ.

No Summer Lull in Ukraine

By Walter Derzko

August is usually a quiet month for events and politics in Ukraine. With everybody off on vacations, usually we can expect a summertime lull with the occasional surprise, such as the arrest of Yulia Tymoshenko last summer. But no lull this year. With the up and coming parliamentary elections in October, election campaigns and dirty political tricks and technologies are in full swing and most of the country is still fuming over the recently passed language law giving Russian (and supposedly other minority languages) regional status.

A billboard in Dnipropetrovsk Oblast triggered laughs and snickers nationwide and around the world. It depicted a grandmother saying that she would change her will, leaving the family house to her cat after learning that her grandson had voted for the pro-presidential Party of Regions. Even though it was removed after one day, photos of it went viral online, spawning further "copycat" humour (pun intended).

Local Ukrainian media reported that the billboard owner was hospitalised after an "interview" with local authorities, and subsequently, other billboards that were critical of the regime were either vandalised or cut up into pieces during the course of one night. Of course, the vandals were never caught.

In the mean time, opposition and independent candidates for Parliament across the country are reporting incidents of pressure, intimidation, threats and other dirty tactics. Illegal police searches have jumped, as have the registration of so-called clones, or candidates with the same first and last names as oppositionists, an overt tactic to blindly confuse voters. Serhiy Teriokhin, a United Opposition candidate in Kyiv's Holosiyivsky District, will also be running against several other Teriokhin's – namesakes that were registered with the Central Election Commission [*Kyiv Post*, August 16, 2012].

"The intimidation and squeezing of independent and opposition candidates is part of a purposefully crafted plan by Yanukovich and his party" to hold on to power despite falling popularity, said Oleksiy Haran, a political science professor at Kyiv Mohyla Academy.

Party of Regions MP Mykhailo Chechetov caused an uproar all across Ukraine with his blatantly racist and degrading remarks in the *ForUm* news media story "PR MP: Only Russian can be regional language" (see <http://en.forua.com/news/2012/08/16/142441.html>)

"So far, only Ukrainian and Russian require a special status within the territory of Ukraine, deputy chairman of the Party of Regions Mykhailo Chechetov told [reporters]. 46 million people understand two languages: Russian and Ukrainian [*false assertion - WD*]. Not Bulgarian, not Hungarian, not Romanian, not Jewish, Yiddish or Hebrew, I do not know how it is called [*discrimination? racism?- WD*]. Only

a handful of people understand these languages. We're talking about two languages, which all the people understand," Chechetov said [*false assertion - WD*]. However, according to the MP, the law on principles of national language policy by PR members Vadym Kolesnichenko and Serhiy Kivalov meets the requirements of the European Charter for Regional or Minority Languages."

One blog post writes that the Yanukovich regime can be considered racist by the UN [see <http://o-danylyuk.livejournal.com/275852.html>] He contends: "The parade of failures of other national minorities, except Russian, in recognition of their regional languages, is nothing but discrimination on ethnic grounds. Chechetov made it clear that the use of the language law can be counted on only by people considered to be first class - the Russians; all the rest have to sit quietly and not uphold their language rights. I want to emphasize that Article 161 of the *Criminal Code of Ukraine* provides for punishment of imprisonment for up to 8 years for the violation of the equality of citizens regardless of their nationality.

In addition, this is a direct violation of the International Convention on the Elimination of All Forms of Racial Discrimination (ICERD), which provides for the inadmissibility of any segregation along ethnic lines.

The civic movement "Common Cause" or *Spilna Sprava* plans to help support national minorities in an address to the UN calling for the recognition of the regime of Yanukovich as a racist Russian regime [see <http://www.spilnasprava.com/wp/?p=11217>].

The only concrete action that the Ukrainian government will take on the new regional language law is to create another layer of enforcement, cadres of language police that will intimidate business and target patriotic NGO's and extract more bribes and impose fines. Russian *soft power*.

According to returning tourists, three or four weeks ago, boarder guards, customs people and airport personnel spoke Ukrainian to tourists during Euro 2012, now they have all been replaced by Donetsk loyalists, people associated with the Party of Regions who only speak Russian.

Lastly, as part of the impeachment process against the President of Ukraine, the United Opposition announced that they found an ex-judge from the Constitutional Court who will testify as a witness that he was pressured by the President to pass the old Constitution.

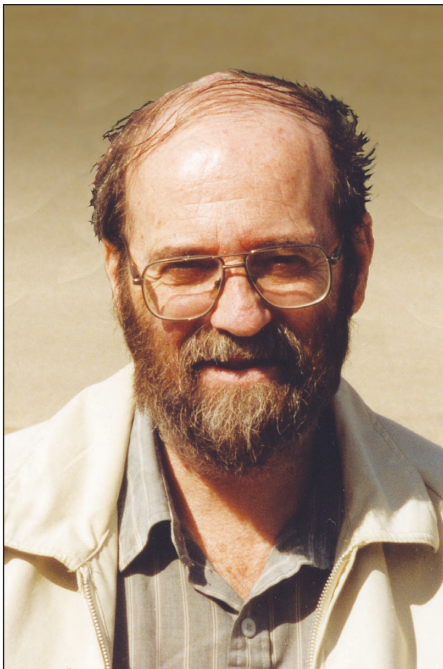
And of course in Lviv, we have the 100th year celebration of Plast, the Ukrainian Scouting organization.

Summer lull, indeed, in Ukraine!

Walter Derzko is the Executive Director of the Strategic Foresight Institute (SFi) in Toronto.

Celebrating the Life of Andrew Suknaski

On the afternoon of June 3, 2012, friends, family and acquaintances gathered at the Public Library Theatre in Moose Jaw, Sask. to celebrate the life of Andrew Suknaski. Robert Currie was the Master of Ceremonies and led off by welcoming all who were able to attend and highlighted Andrew's subtle

Andrew Suknaski

sense of humour and zest for life. He, as several others during the afternoon, reinforced his perspective of Andrew by reading an excerpt of one of his

poems.

More so than anyone else, Sid Marty commented on Andrew's great gift of being able to read people's inner thoughts, emotions and dreams. Sid also reflected on Andrew's career as a visual artist and especially that of a poet for which he had been internationally recognized and acknowledged. However, smiles and chuckles were evident for Sid's commentary on Andrew's passion for fishing, mountain climbing and excursions into the medium of singing. Sid also closed off by reading a passage for one of Andrew's poems.

During the afternoon there was an amazing array of comments on Andrew's life, passions, wisdom, and of course his poetry from an equally amazing array of people. Cathy Fenwick referred to Andrew as the trail blazer for Saskatchewan poets, John Neilson mentioned that he has used some of Andrew's poetry during his political career, while Byrna Barclay reflected on assisting Andrew in many small ways. Harvey Spak related his experiences with Andrew as they worked on the award winning National Film Board film 'Wood Mountain Poems'. The last speaker of the afternoon was Glen Sorestad, Saskatchewan's first Poet Laureate who also had nothing but praise for

Andrew.

In total there were 13 who paid tribute to Andrew including Jars Balan, who travelled from Edmonton just to be able to share some of his experiences with all who gathered, and to emphasize the enormous impact of Andrew's life and work. As an aside, Jars has written an extensive paper on Andrew Suknaski. Others who spoke, during the course of the celebration, included Marlene Borthwick, Paul Wilson, John Papiak, Collin Morton and Thelma Poirier. Andrew's sister, Sophia Demjanew and her daughter Marilyn Jessop both from Winnipeg were able to attend.

Refreshments were served following the formal portion of the program. In closing the afternoon's celebration, the attendees were invited to enjoy the film 'Wood Mountain Poems'.

Over 50 people attended, shared and reminisced on the passing of a cherished and extremely talented friend. Andrew Sukanski's father was Ukrainian and his mother was Polish. He was born on a homestead in the Wood Mountain area of south central Saskatchewan. Andrew is a renowned poet who received awards for his work and is the subject of study at a number of institutions. More about Andrew can be found on the *Internet*.

Dr. Tony Harras

Українське Радіо
ПІСНЯ УКРАЇНИ
CJMR 1320 AM,
Торонто, Канада

Слухайте:
Від понеділка до п'ятниці –
7:30 - 8:00 вечора
на хвилях 1320 AM
Керівник і ведуча - Оксана Соколик

SONG OF UKRAINE

Radio Program,
CJMR 1320 AM, Toronto, Canada.
www.cjmr1320.ca
Monday to Friday, 7:30 PM - 8:00 PM
Oksana Sokolyk, Host

Tel: (416) 536 - 4262

E-mail: songofukraine@yahoo.ca

Address:

Song of Ukraine Radio Program
593 Oxford Street, Toronto,
Ontario, M8Y 1E6

Новини з України * Події у діаспорі *
Інтерв'ю * Пісні на замовлення

Kozak
Aluminum & Roofing
Founded 1983

- покриття різних дахів
- інсталяція алюмінієвих дверей, обшивка (siding)
- бетонні роботи
- шліфування
- виготовлення вікон

Телефонуйте:
Богдан 416-622-1018
Cel. 416-505-2335
22 Dewitt Rd.
Toronto, Ont. M9B 3E1

sponsored by
ИСУУКС

ВВ
25 РОКІВ!

ВОПЛІ ВІДОПЛЯСОВА
EXCLUSIVE AUTOGRAPH SIGNING SEPT. 15TH
Ukrainian Credit Union Wealth Strategies Group Office
2265 BLOOR ST. W. @ 3PM
MEET THE BAND!
GET PICTURES TAKEN WITH THEM!

Свято Лесі Українки в Гай Парку

В одному із центральних парків Торонто, під розлогими кронами старих дубів, на невисокому пагорбі стоїть наша Леся. У бронзі, але наче жива – вродлива, висока, струнка. Здається, зараз зійде з високого гранітного постаменту. Такою її бачив автор пам'ятника скульптор Михайло Черешньовський і такою залишив для української громади на роки.

З ідеєю побудови пам'ятника Лесі Українці виступив Комітет Українок Канади на чолі з інженером Леонідою Вертипорох. Здавалося б, ідея фантастична, та така стала реальністю. І це все завдяки наполегливій, копіткій праці наших жінок – громадських діячок та загальної підтримки громади.

З часу відкриття пам'ятника (19 жовтня 1975 року) кожного року ми збираємося разом, щоб згадати Лесю та почути її слово.

Цьогорічне Лесине Свято розпочалося соборним молебнем, який провели Преосвященніший Владика Андрій та отці українських православних і греко-католицьких церков міста Торонто.

Свято відкрила голова Комітету Українок Канади, Відділ Торонто Наталка Попович, яка звернула увагу присутніх на проблему, що виникла з Лесиним будиночком у Криму.

Це один із чотирьох музеїв Лесі Українки, який відіграє роль українського центру на російськомовному півострові. Музей потребує ремонту, а влада, як завжди, не має бажання та грошей на підтримку української культури. Можливо, цей проект міг би стати для української діаспори практичним проектом допомоги.

Зі словом привіту виступила голова Світової Федерації Українських Жіночих Організацій Марійка Шкамбара, яка зазначила про необхідність збереження української мови, культури та традицій, особливо тепер, коли в Україні нависла загроза над українською мовою.

Традиційно Комітет Українок Канади, Відділ Торонто приносить до пам'ятника квіти як знак великої любові та шани до Лесі Українки, до її таланту, її сили та незвичайної волі жити, боротися і перемагати. Квіти поклали Марійка Пудельська та Христина Татарська – представниці Ліги Українських Католицьких Жінок Канади.

Леся Українка не тільки писала вірші, але й дуже любила музику, вправно грала на фортепіано ще й здатна була до композиторства. Вона знала багато пісень, і, дякуючи, їй на сьогодні збереглося багато українсь-

ких народних пісень, які Леся записала до своїх зошитів.

Святкова програма мала назву “Сім струн”. Це цикл поезій Лесі Українки, який складається із семи віршів і який вийшов у збірнику “На крилах пісень” ще у 1893 році – 119 років тому.

Сім звуків, сім струн, сім нот мають своє неповторне звучання. Саме так, музичними звуками, промовляла до нас душа Лесі Українки.

Струни “До” – “До тебе, моя Україно” і “Соль” лунали у виконанні молодіжного ансамблю “Пролісок” під керівництвом Олесі Коник, музичний супровід – Михайло Романюк.

У виконанні талановитої Ориси Юзич звучала струна “Ре” – “Ревегуде негодонька...”

Струну “Мі” – “Лесину колискову” ніжно, по-материнськи заспівала заслужена співачка України Віра Мартиненко.

Під звуки сопілки (Іван Назарок) та читця Наді Герелюк прозвучала струна “Фа” – сонет “Фантазіє! Ти сило чарівна...”

Струна “Соль” – рондо “Соловейковий спів навесні лється в гаю, в зеленім розмаю...” у виконанні автора та виконавця власних пісень Галі Гринечко.

Струна “Ля” – “Ноктюрн” прозвучала у виконанні чарівного дуєту Соломії та Іванки Сало.

Ось і пролунали “Сім струн” Лесі Українки.

Сім струн я торкаю, струна по струні,

Нехай мої струни лунають,

Нехай мої співи літають

По рідній коханій моїй стороні.

І, може, де кобза найдеться,

Що гучно на струни озветься,

На струни, на співи мої негучні.

На завершення програми всі разом заспівали “Ще не вмерла Україна”, і, на диво, на небі, яке цілий день було вкрите густими дощовими хмарами, засвітило сонце.

Леся Українка вірила, що у неї будуть продовжувачі, ті, хто підтримають її патріотичні заспіви.

Будуть приходити люди,

Вбогі й багаті,

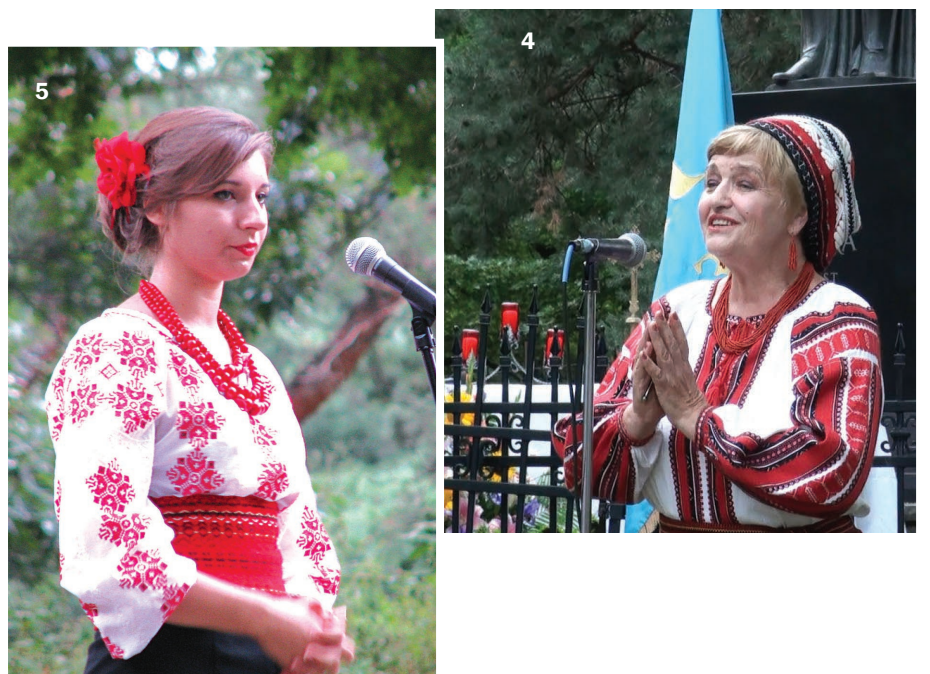
Веселі й сумні,

Радості й тугу нестимуть мені,

Ім промовляти душа моя буде...

Нехай же Лесині струни звучать завжди. Нехай вони допомагають нашим струнам бути настроєними, нести тепло й світло одне одному. Нехай разом вони звучать симфонією наших душ і наповнюють їх добром та вірою у щасливе майбутнє.

*Комітет Українок Канади,
Відділ Торонто*

1 – Голова Світової Федерації Українських Жіночих Організацій Марійка Шкамбара

2 – Голова Комітету Українок Канади, Відділ Торонто Наталка Попович

3 – Молодіжний ансамбль “Пролісок” під керівництвом Олесі Коник

4 – Заслужена співачка України Віра Мартиненко

5 – Ориси Юзич

6 – Іван Назарок та Надя Герелюк

Червоні маки Любомирі Бойчишин

30.06.1952 – 22.06.2010

Оксана Бризгун-Соколики

У лютому традиційно відбувається Свято Героїнь. Свято це почала відзначати Світова Федерація Українських Жіночих Організацій – СФУЖО після повстання в Кінгірі. Героїнями признаємо жінок, які віддали або готові були віддати своє життя для ідеї державницької, релігійної і т. п. Проф. Онацький у своїй енциклопедії визнає також героїнями жінок, які ціле своє життя присвятили добровільній праці у громадській, релігійній ділянках, у допомогі потребуючим і под.

А як нам назвати молоду жінку, прикуту недугою до візочка, яка горить громадською працею, поміччю ближнім, творить, організує, промовляє... присвячує себе вповні ідеї визнання повноцінними, повновартісними калік, неповносправних осіб...

Особисто познайомилися ми літом 1988 року, коли зі синами Всеволодом та Ігорем поїхали в Україну святкувати Тисячоліття Християнства. Любомирі було 36 років. Щаслива мама 11-літнього Ромчика та 15-літньої Лідусі. Будівельний інженер за фахом, повна життя, ідей. Чоловік Михайло також інженер, рухливий, енергійний. Щасливе подружжя з планами та надіями на майбутнє. Михайло був той, що перший виніс наш національний прапор наприкінці 80-их років на Княжу Гору у Львові...

Незадовго після того Любомирі стало тяжко ходити. Діагноз – розсіяний склероз – MS. Любомира залишається без праці у чотирьох стінах зі своїми турботами та проблемами. У березні 1990 року зустрічаємо Любомиру з Михайлом на конференції Комітету “Дня Чорної Стрічки” в Гданську, Польща, для представників держав Советського Союзу. Комітет заснований у Торонто в 1986 році, поширений по цілому світі та відбував щорічно демонстрації в річницю пакту Ріббентропа-Молотова у так званий “Чорний День”. Люба і Михайло – частина семиособної делегації на згадану конференцію з України. Цю групу запросив мій Ярослав, заступник президента Комітету. Люба мала поважні труднощі з пересуванням.

У 1991 році ми запросили Любомиру і Михайла до Торонто. Помагали шукати лікарів, медицину, запобігання... Взяти їх до опери. Любомира спочатку не хотіла, потім згодилася. І не вірила! “Так у вас у Канаді?” Побачила, які привілеї й можливості мають хворі в Канаді, як можуть, дякуючи обставинам, брати активну участь у житті та ним радіти.

Фінансова Комісія СФУЖО влаштувала Любомирі і Михайлові зустріч з громадою. Любомира була головою Союзу Українок Шевченківського району у Львові та активісткою “Просвіти”, Михайло був одним із засновників Товариства Рідної Мови, головою Шевченківського району

у Львові і секретарем Руху, правую рукою В’ячеслава Чорновола. Зі заповненого залу було багато питань до обидвох. Вечір приніс не тільки моральне вдоволення. Весь прихід і багато сердечних пожертв було призначено на працю Товариства MS у Львові, на оплату членських внесків до міжнародної організації.

Повернувшись додому, Любомира рішилася зробити в Україні ЩОСЬ для тих, що досить терплять від своєї недуги, і їм не потрібно ще більше переживань та прикостей.

Люба засновує у Львові Товариство допомоги хворим на розсіяний склероз. Довідуються адресу

родина пережили велику трагедію. Михайло вийшов з бюро Руху в Києві і безслідно зник. Зліквідували цю розумну, працювиту та ідейну людину, комусь він “заважав”... Любомира в той час була у Львові. До кінця свого життя не дізналася про долю Михайла. Шукали злочинця, шукали... і не знайшли...

1994 рік був для Любомири і родини дуже тяжкий. Любомира у Львові готувалася до участі у Світовому Конгресі Союзу Українок, який мав відбутися в липні в Івано-Франківську у 60-ту річницю Першого Світового Конгресу. Саме тоді у мотоциклетній катастрофі загинув у Львові син

Космина.

У 1997 р. Любомира бере участь у Міжнародній Конференції неурядових організацій “2 роки після Бейджінгу”.

У Києві створює Жіночий інформаційно-реабілітаційний центр “Любомира” для жінок-інвалідів та матерів неповносправних дітей.

Того ж 1997 року виходить перше число журналу “Любомира” з ініціативи Любомири Бойчишин та зі вступною статтею міністра України у справах сім’ї та молоді Валентини Довженко. На обгортці виклик головного редактора, Любомири: ЖІНКА-ІНВАЛІД? НІ! ЖІНКА З ПРОБЛЕМАМИ ЗДОРОВ’Я!

У 1998 році з ініціативи Любомири створено мережу організації жінок з обмеженими фізичними властивостями, яка об’єднувала представниць із 16 міст України.

У 1999 р. Любомира брала участь у проведенні Першого Всеукраїнського Форуму Жінок з обмеженими фізичними властивостями.

Роки летять, Любомира їздить по Україні з доповідями, заохочує хворих до праці, зустрічей, науки, участі в житті. Бере участь у марафонах інвалідів у візочках, працює як інструкторка та далі вдосконалює своє знання.

Пригадується серпень 2001 р. в Києві. Відбувся 3-ій Всесвітній Форум Українців. Нас, “діаспорних” делегатів, помістили в готелі “Україна”. У фойє чуємо, як хтось каже: “Чекаємо на Любомиру Бойчишин...” Любомира усміхнена, повна енергії, розповідає, куди будуть їхати, кого зустрічати, де проводитимуть курси... Вона вже не ходить. “Ну то що! Скільки можу, допомагаю потребуючим...”

Любомира бореться героїчно з недугою, яка не має милосердя до цієї виняткової, повної праці, задумів, ідей жінки. Відвідуючи її щорічно в Києві, бачимо, що хвороба хоче опанувати цю оптимістку, яка ніколи на неї не нарікала.

Хоч мала для допомогі співмешканців, однак хвороба змусила Любомиру покинути Київ і повернутися до Львова під опіку доні Лідусі. 22 червня 2010 р. заснула Вічним Сном, ще з планами “на завтра”...

Любомира – тяжко хвора жінка, трагічно загубивши свого чоловіка і сина, зуміла силою волі йти далі, працювати всіма силами свого крихкого здоров’я, помагати, творити... Чи можна назвати Любомиру героїнею? Уважаю, що ТАК. Героїнею праці для добра людини.

Спи спокійно, Любомиро. Твої ініціативи, Твоя праця та любов і пристрасть до неї вписали Тебе в історію молоді Держави Україна. Недарма Ти дістала орден “За заслуги перед українським народом” І ступеня у 1999 році! Вірю, що Твоя праця матиме в Україні послідовників.

Будемо Тебе завжди пам’ятати...

Люба Бойчишин (зліва) і Оксана Бризгун-Соколики. 1991 р.

Міжнародного Товариства з центром у Лондоні, Англія. Пише листи. Кореспонденція поширюється... І несподіванка! Канадське Товариство хворих на MS у Бритійській Колумбії відгукнулося на прохання підтримати фінансово участь Українського Товариства хворих на MS у Конференції Міжнародних Федерацій Товариств, яка мала відбутися в 1993 році у Ванкувері, Канада.

Сталося! Любомира летить до Ванкувера під опікою д-ра Олександра Яроша з Києва. Цікаві зустрічі, контакти з представниками різних держав, а головне – з головою Товариства у Бритійській Колумбії. Вона – здоровий, енергійний доброволець, яка з ентузіазмом помагає хворим. Вона – Галина Вротняк, ініціатор того прохання, для Любомири вона – “Чарівна Фея”!

Після конференції Любомира і д-р Ярош гостять у нас у Торонто. Враженням, повним захоплення, немає кінця!

Влітку 1993 року Любомира виступає з доповіддю на Першій Міжнародній Конференції СФУЖО –СУ в Києві “Україна і демократія”. Її слова потрясаючі, несподівані, нові... Її відважна і самовпевнена поява у візочку на сцені – досі небачене в Україні...

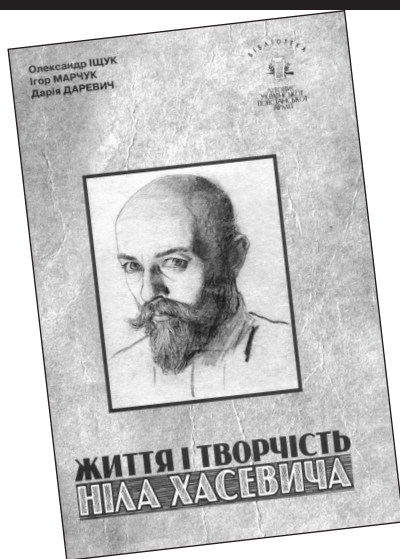
У січні 1994 р. Любомира і ціла

Ромчик. Замість Конгресу був болючий похорон...

У серпні 1995 р. – нове чудо! Зустрічаємо Любомиру в Гуаїроу коло Бейджінгу, в Китаї, де відбувався Всесвітній Жіночий Форум Неурядових Організацій. Що за несподіванка! З України поїздом приїхало близько 70 жінок. Подивляємо Любомиру, така ж довга подорож поїздом, а вона сміється. Беремо Любомиру на прогулянку на Китайський мур. У тій місцевості він досить високо. Малий китаєць пхає візочок вгору, ми помагаємо, підносимо... І Люба стоїть на мурі! “Робіть фото, бо ніхто не повірить”, – і сміється. Так. Є фото. Доказ неймовірного!

Любомира тепер живе в Києві, де колись була з Михайлом, а тепер сама... Помешкання на третьому поверсі. Витягу немає. Колись Михайло зносив візочок, а потім Любомиру, і вона тішилася містом, рухом, імпрезами. “А тепер?” – питаємо її, відвідуючи. “Маю повно друзів, мені не сумно, я часто буваю в місті!” Як гарно мати приятелів...

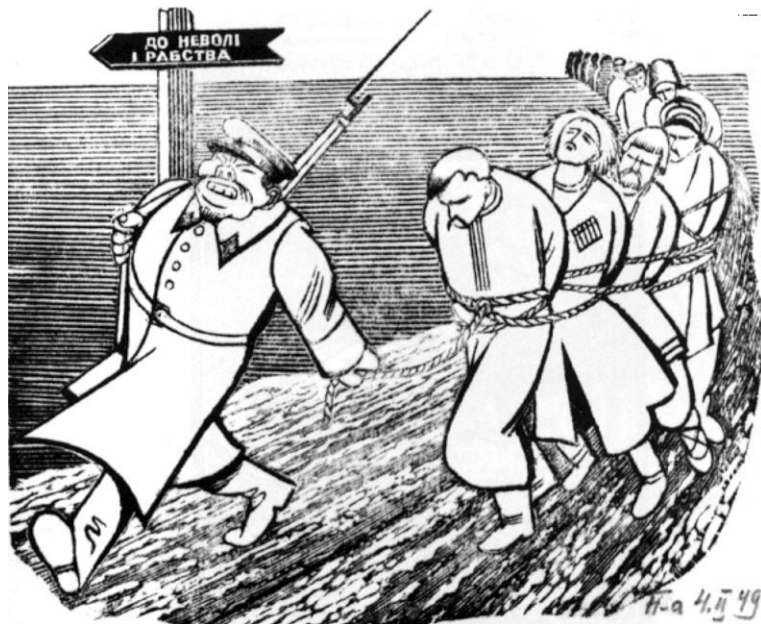
У 1996 р. виходить журналик “Світло надії”. Невеликого формату, 32 сторінки. Інформує про працю Товариства хворих на MS, про нові дослідження, про працю Міжнародного Т-ва. Редакційна колегія: Любомира Бойчишин, Олена Труш та Любо

Обкладинка 10-го тому Бібліотеки Літопису УПА

Афіша "Волинь в боротьбі"

Серія сатири – "Партія веде"

Життя і творчість Ніла Хасевича

Оксана Закидальська

Ніл Хасевич народився 1905 р. на Волині, в родині убогого селянського дякона. Ще підлітком він стратив ліву ногу, коли потрапив під поїзд. У 1943 р. Хасевич став членом УПА і, ховаючись у підпільних бункерах, створив мистецтво, котре, як пише д-р Даревич, "займає центральне і значне місце у визвольній боротьбі, яку вела УПА".

У 1926 р. Хасевича прийняли до Школи Красного Мистецтва у Варшаві (пізніше це Академія Красного Мистецтва), де він одержав кілька відзначень за рисунок і малярство. Він діставав фінансову допомогу на студії, але у 1931 р. мусив покинути навчання. На початку 1930-их Хасевич повернув-

ся на Волинь, де працював як графік. Його роботи показували на виставках, і у 1936 р. його друки були включені в міжнародну виставку у Варшаві.

Навесні 1943 р. Хасевич вступив в УПА і очолив секцію пропаганди в УПА-Північ, яка воювала під командуванням Кліма Савура-Охріма. Хасевич оформляв антирадянські афіші, летючки, виконував ілюстрації і логотипи, рисував карикатури, проектував ордени, медалі і відзнаки. Він мусив працювати в умовах постійної небезпеки, без відповідних матеріалів. Метою його художньої роботи було поширення ідеї визвольного руху і мобілізація українського населення проти советської влади.

Однією з форм комунікації з народом були афіші, які, силою обставин,

мусили бути малими, а саме розміром 8x6 см, т. зв. листівки-афіші, які непомітно розповсюджували серед населення. Д-р Даревич пише: "Хасевич був неперевершеним майстром малої листівки-афіші... У цій насиченій змістом графіці мистець успішно поєднував зображення з мінімальним текстом".

Афіші робилися серіями. Тільки друга версія з 1949 афіші "Слава Україні" збереглася, але його символіка наголошує, що УПА боролася на двох фронтах: повстанець крокує вперед по прапорах нацистської Німеччини і Радянського Союзу. Афіша "Воля народам, воля людині" пропагує ідею потреби об'єднання усіх у боротьбі проти СССР.

У серії "Сатири і шаржі" Хасевич висміює владу, її політику і провідників, наголошуючи негативи. У час, коли будь-яку критику советського режиму карали арештами, роками ув'язнення в ГУЛАГу, депортацією чи навіть смертю, "пропагандивно-політична творчість Хасевича у всіх своїх видах була неймовірно відважним проявом боротьби мистця і підпільника", – пише д-р Даревич.

Серія "Волинь в боротьбі" була виконана у 1948-1949 роках з наміром видати альбом, але це не вдалося. У даних працях переважають вояки і природа – ліси улюбленої Хасевичем Волині.

Хасевич готував т. зв. бофони (скорочення від "бойовий фонд")

– грошові посвідки за одержані продукти, стягнені чи даровані на підтримку визвольного руху. Він також зробив понад 20 портретів, реалістично виконаних, включно з автопортретом, який появляється на обкладинці книжки Літопису. Він готував видання – наприклад, "Український перець", який включав карикатури, скеровані проти обох – Гітлера і Сталіна.

Впродовж усіх років (1943 – 1952) життя у криївках, коли він працював для УПА, на Ніла Хасевича полювали совети, і 4 березня 1952 гебісти оточили його крийку в Рівненській області. У крийку закинули гранати, убивши Хасевича і двох його приятелів. Їхні тіла були вивезені до містечка Клевань і виставлені для упізнання.

Про Ніла Хасевича д-р Даревич підсумовує: "Жодна інша підпільна організація того часу не спромоглася на таку плідну, різномірну і професійну продукцію пропагандивного візуального матеріалу. Жоден інший підпільний мистець не досягає рівня творчості Ніла Хасевича".

Авторами 10-го тому Бібліотеки Літопису УПА – "Життя і творчість Ніла Хасевича" – є Олександр Ішук та Ігор Марчук, зі вступом д-р Дарії Даревич. Том вийшов у 2011 р. і включає ілюстрації більшості знаних робіт Ніла Хасевича, як також його життєпис. Книжка написана українською мовою, але вступ є в українській і англійській мовах. Книжку можна замовити на сайті www.litopysupa.com

Симпозіум "УПА в музиці, літературі та мистецтві"

Учасники Симпозіуму НТШ: (зліва направо) Дарія Даревич, Марта Дичок, Богдан Небесько, Юрій Даревич, Дагмара Турчин-Дувірак, Петро Потічний, Галина Костюк, Орест Субтельний

Більшість дискусій, які стосуються УПА, обговорюють його історичну спадщину через історичні чи політичні критерії. Наукове Товариство ім. Т. Шевченка в Торонто 12 травня ц. р. організувало симпозіум, який розглядав цю спадщину через призму музики, літератури і мистецтва.

Музиколог д-р Дагмара Турчин-Дувірак зосередилася на поетично-музичному світі пісень УПА – на творах, які оспівували життя і часи українського підпілля. Вона підсилила свою презентацію доречними музичними уривками.

Літературознавець Галина Костюк розглянула, як УПА представлена в літературі, у творах самих учасників підпілля, як також людей, у творах яких повстанці були головними персонажами.

Третій аспект – мистецтво – представила д-р Дарія Даревич, яка розповіла про творчий доробок члена УПА Ніла Хасевича (1905 – 1952). Презентацію д-р Даревич базувала на своєму "Вступі" до 10-го тому Бібліотеки Літопису УПА – "Життя і творчість Ніла Хасевича".

Since 1965

BLOOR TRAVEL

Літаком чи кораблем – кращі ціни Вам знайдем!

Air Tickets

Hotel Reservations

Car Rentals

Train Tickets

All Inclusive Holidays

Cruises

Travel & Visitor Insurance

Tel. **416-535-2135** email: info@bloortravel.ca

2336A Bloor Street West, Suite 200, 2nd floor

Французи звернулися з проханням замінити лікарняний одяг

Французи звернулися до міністра охорони здоров'я з проханням про скасування лікарняних сорочок.

Як повідомляє La Capitale, з таким проханням до чиновника звернулися близько десяти тисяч французьких інтернет-користувачів.

Нагадаємо, що лікарняний одяг не має застібок і ставить пацієнтів у незручне становище. Французи вважають незручним те, що передбачені ззаду зав'язки дозволяють матеріалу розходитися, оголюючи спину і сідниці.

Як зазначається, міністр негайно відповів на прохання, пообіцявши розглянути це питання. Втім, він зазначив, що на сьогоднішній день існують більш важливі проблеми, що вимагають активних дій. До того ж, навряд чи лікарняний бюджет зможе дозволити купівлю піжам для кожного пацієнта.

Єдиним виходом для економії коштів стане придбання спеціальних сорочок, які будуть використовувати лише для окремої категорії хворих, повідомляє La Capitale.

А вілла моя – на даху

У китайському місті Чучжоу мешканцям бракує місця, аби звести собі приватну хатинку ближче до центру. Цю проблему більш заможні китайці вирішили просто — побудували вілли на даху великого супермаркету в центрі 4-мільйонного мегаполіса.

Чотири вілли без яких-

небудь дозвільних документів звели на даху восьмиповерхового супермаркету. Навколо них облагородили територію та підвели туди потрібні комунікації. Тепер власники цих будинків можуть буквально з-за порогу спуститися в супермаркет, адже там живуть.

У Бельгії згряя птахів збила винищувач

У Бельгії після зіткнення в повітрі зі зграєю птахів зазнав аварії винищувач F-16.

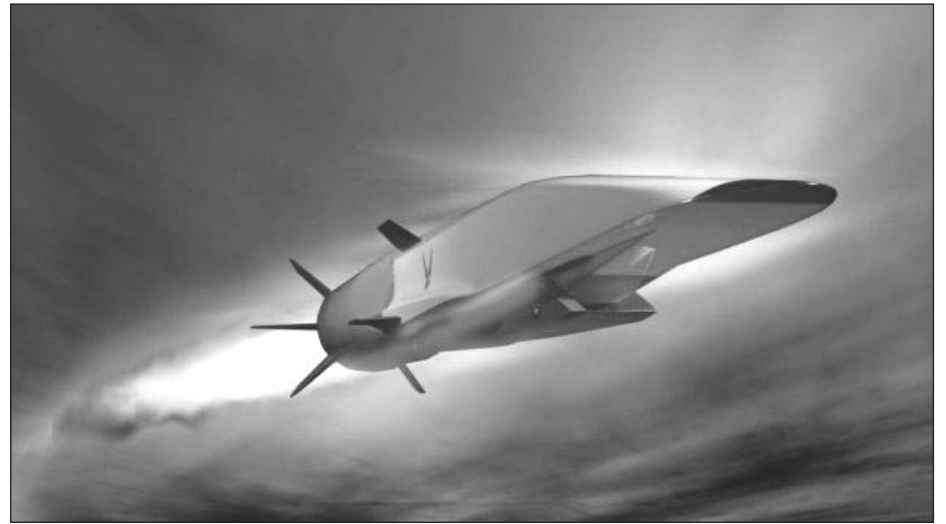
Інцидент стався неподалік від злітно-посадкової смуги за межами військової бази Клейне-Брогелі.

Пілот зумів катапультиватися.

В результаті події ніхто не постраждав.

Літаки, що базуються у Клейне-Брогелі, брали участь у складі міжнародного контингенту НАТО у військових операціях в Боснії, Косові, Лівії та Афганістані.

Із Лондону до Нью-Йорку – за годину!

Відбувся випробувальний політ американського безпілотного гіперзвукового літака, який має розганятися до швидкості, що у шість разів перевищує швидкість звуку. Літак впав в океан під час тестового польоту.

Літак стартував з борту бомбардувальника B-52 над Тихим океаном. Через 16 сек. політ припинився. У 2010 році безпілотнику вдалося розвинути швидкість, що у п'ять разів перевищує швидкість звуку, і підтримувати її протягом 3 хв., але наступні дві серії випробувань

були невдалими. На граничній швидкості X-51A WaveRider зміг би долати відстань між Нью-Йорком і Лондоном за годину. Цей інноваційний літак може в майбутньому обслуговувати дальні рейси. Гіперзвуковий літак використовує революційний двигун, що здатний розганяти літак до 7200 км/год. лише за кілька секунд. Наразі найшвидшим пасажирським літаком у світі є Cessna Citation X, який має максимальну швидкість 1127 км/год. Але він може перевозити лише сім пасажирів.

Найдорожчий перстень у світі створили в Україні

Українські ювеліри потрапили до Книги рекордів Гіннеса, створивши перстень "Царівна Лебідь" з рекордною кількістю діамантів – 2,525. Таким чином, українці побили досягнення американських колег.

На виробі майстрів з Америки каменів було вдвічі менше. Українські ювеліри хочуть відправити перстень у тур музеями Європи і мріють, щоб прикрасу приміряла королева Великої Британії Єлизавета II.

Покарано за катання на киті

Австралійця Джейсона Райзборо зобов'язали виплатити штраф у розмірі двох тисяч австралійських доларів (трохи більше двох тисяч доларів США) за катання верхи на киті.

Суд встановив, що Райзборо катався на киті під час відпочинку на заході Австралії. Сеанс катання

тривав до тих пір, поки морський ссавець не скинув людину зі себе.

Як саме Райзборо добрався до кита і як осідлав його, не уточнюється.

Райзборо визнали винним у вступі у взаємодію з охоронюваним представником фауни без відповідного дозволу влади.